

ročénka 2008

Zubr a Dikobraz
Lanškroun

Obsah

Pár slov úvodem	1
Činnost střediska	2
1. oddíl skauti	5
1. smečka vlčat	7
1. oddíl dívčí	8
Oldskauti	10
Pětka	11
31. oddíl chlapecký	13
33. smečka vlčat	15
Organizační schéma	16
37. oddíl – skautky	18
37. oddíl – světlušky	19
39. RaR kmen DLON	21
30. klub dospělých	23
Letní tábory 2008	25
Vzdělávání ve středisku	29
Nová skautská klubovna aneb co se událo v roce 2008	31
Registrace	33

Pár slov úvodem

Je za námi kalendářní rok 2008 a již 19. rok nepřetržité činnosti lanškrounských skautů od jeho znovuoobnovení. Zároveň je za námi první rok po sloučení středisek Zubr Lanškroun a Dikobraz Lanškroun. Po dlouhých 13 letech došlo opětovně ke spojení lanškrounských středisek v jedno společné.

Do roku 2008 jsme vstoupili společně, a to pod novým názvem střediska „Junák – svaz skautů a skautek, středisko Zubr a Dikobraz Lanškroun“. V názvu jsme ponechali označení předešlých lanškrounských středisek, a to v historické posloupnosti. Středisko Zubr Lanškroun bylo prvním skautským střediskem v Lanškrouně a z části tohoto střediska na počátku roku 1994 vzniklo druhé lanškrounské středisko, které přijalo název po zakladateli 3. oddílů br. Kacálkovi – Dikobrazovi.

Tento rok byl pro mnohé z nás vykočením do neznáma. Společně jsme překonávali různé nepředvídatelné situace. Tyto překážky jsme dle mého zvládli většinou bez větších obtíží. V tomto roce došlo ke generační výměně vedoucích u většiny oddílů mladších členů.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na vedení skautského střediska v Lanškrouně od jeho vzniku až do současnosti. Všichni tak věnovali středisku část svého života a umožnili tak žít i lanškrounským skautům. Mým velkým přáním je, abychom získané zkušenosti předávali dále současné generaci dětí, v kterých vidíme potencionální budoucí vedoucí.

Ještě jednou děkuji všem, kteří se podíleli na vedení v minulosti, ale velké díky též patří všem současným činovníkům a jejich pomocníkům za jejich příkladnou práci a obětavost při vedení oddílů či za práci u střediska.

Autičko

Činnost střediska

Datum 01. 01. 2008 se významně zapsal do historie lanškrounských skautů. Tento významný den se lanškrounská střediska Zubr Lanškroun a Dikobraz Lanškroun spojila v jedno společné středisko.

Začátek roku byl protkán přípravami na první společný střediskový sněm. Na sněmu bylo zvoleno nové vedení střediska a po dlouhé době debatě byl z několika návrhů vybrán i nový název střediska Zubr a Dikobraz Lanškroun.

V lednu jsme uspořádali první ročník skautských závodů na horostěně v Lanškrouně, kterých se zúčastnili členové všech věkových kategorií. Na konec února jsme připravili na lanškrounském zámku již tradiční dětský maškarní karneval, který měl téma „na louce a v lese“. Následující měsíce se nesly v duchu přípravy světlušek a vlčat na „Závod vlčat o totem náčelníka a světlušek o stuhu náčelní“ (ZVaS). Prvním závodem bylo střediskové klání, které se uskutečnilo v okolí lanškrounské sjezdovky. Během závodu nás navštívili zástupci polských harcerů z města Dzierzoniow, se kterými jsme uzavřeli vzájemnou dohodu o partnerství a spolupráci. V dubnu jsme si na mši svaté v kostele sv. Václava připomněli patrona skautů sv. Jiří. Prvním ostrým závodem pro světlušky a vlčata bylo Základní kolo ZVaS, které se uskutečnilo v květnu v okolí Letohradu. V kategorii vlčat se na 4. místě umístili Orlíci z 1. smečky vlčat a na 1. místě se umístila Rysčata z 33. smečky vlčat. V kategorii světlušek se na 6. místě umístily Berušky z 1. dívčího oddílu a na 1. místě se umístily Sněženky ze 7. dívčího oddílu. Vítězné hlídky postoupily do Krajského kola, které se uskutečnilo v Posekanci u Litomyšle, kde našim družinkám unikl jen o pověstný

vlásek postup do celostátního kola ZVaS. I přesto jim patří naše poděkování za reprezentaci střediska, ale i města. V květnu a červnu probíhaly oddílové akce a nezbytné přípravy na letní skautské tábory. Z proběhlých akcí bych rád připomněl akci, která se uskutečnila na Kopretinové louce u Tatenice „X-Fight“ pro skauty, skautky a RaR. Této akce se zúčastnili nejen členové našeho střediska, ale přijeli i skauti z Červené Vody, Rožnova pod Radhoštěm a Brandýsa nad Orlicí. V červnu se uskutečnila vodácká výprava na Tiché Orlici.

V červenci se oddíly vydaly na letní skautské tábory: 1. dívčí oddíl vyrazil na tábořiště do Dolan u Nových Hradů, 1. oddíl skautů a 1. smečka vlčat tábořila na střediskovém tábořišti u Tatenice, 31. oddíl skautů a 33. Smečka vlčat vyrazila na tábořiště u Jimramova – Bouzov a 37. dívčí oddíl tábořil u Hoštejna.

Na konci letních jsme řešili generační výměnu vedoucích oddílů. Došlo ke změně vedení u pěti z šesti oddílů mladších členů. I přes svůj věk se nově jmenovaní vedoucí oddílů pustili do práce plnělání.

Na podzim jsme se připojili k pořádání lanškrounských městských slavností KOPA. Tak jako loni jsme na náměstí A. Jiráka prezentovali svoji celoroční činnost a pro veřejnost jsme připravili různé hry, soutěže a zábavné aktivity. Další významnou akcí, které jsme se zúčastnili, ale

Dětský karneval na Zámku.

i částečně připravili, bylo Okresní setkání skautů na Mariánské hoře. Při tomto setkání jsme při mši svaté v kostele sv. Panny Marie uctili památku zakladatele českého skautingu Antonína Benjamína Svojsíka, který před 70 lety zemřel.

V říjnu jsme uspořádali již tradiční akci pro veřejnost Drakiádu. V listopadu se konala pěvecká soutěž DOSILASO, která se poprvé přemístila do prostor lanškrounského zámku. Poslední střediskovou akcí před koncem roku byla Mikulášská besídka.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se v roce 2008 podíleli na vedení oddílů, ale i těm, kteří pomohli svou rukou či radou při činnosti střediska. Dále bych chtěl poděkovat za finanční podporu Města Lanškroun, Pardubického kraje a všem sponzorům, kteří přispěli na činnost našeho střediska.

Autičko + Šroubek

1. oddíl skauti

Kalendářní rok začal ve stejném duchu jako ten školní. Pod vedením Liháče každý týden ve čtvrtek a v pátek probíhaly schůzky. Většina schůzek byla vedena pod jednotným klíčem. Nejdůležitější téma byla zdravotní, která byla představována na každé schůzce prakticky (v rámci možností) během 10 minut. Neméně důležitá část byly aktivity zaměřené na skautský život. Zbytek času byl přeplněn poutavými hrami. Mezi všemi schůzkami vyčnívalo pár netradičních. V pátek 29. února se uskutečnila společná schůzka s 37. dívčím oddílem v jejich klubovnách na ul. 5. května. V pátek 2. května jsme celý oddíl měli domluvenou exkurzi do čistíčky odpadních vod v Lanškrouně. Je velmi zajímavé, jak je odpadní voda vyčištěna na lepší kvalitu než v našem Ostrovského potoku.

Nesmíme zapomenout na víkendové akce, které zpestřují každotýdenní program. Akce byly různorodé, proto nechyběla účast. Náš oddíl připravil například jednodenní výpravu s k Bendovu rybníku, třídní výpravu na Mysliveckou chatu u Mladějova společnou s 1. dívčím oddílem zaměřenou na seriál The Simpsons a výpravu na kolech po Třebovských stěnách. Mezi střediskovými akcemi jsme se účastnili Hravého florbalového odpoledne, Casina Royal, 1. ročníku mezistřediskové akce X-Fight a sjiždění Orlice. Celý tento půlrok byl zakončen táborem na naší Kopretinové louce na téma Egypt.

Na začátku září začínáme znovu. Dá se říct doslova. Bohužel díky pracovní vytíženosti Liháče se opět změnilo vedení oddílu. Na pomyslný trůn usedá Šéf. Zaběhlý systém neutrpěl moc velké rány. Schůzky nadále probíhají ve čtvrtek a v pátek a program je pro obě družiny stejný. Malá změna však proběhla, opustila nás trochu zdravotní a začala nás provázet celoroční oddílová hra Cestování časem. Na výpravách či střediskových akcích dostávali kluci indicie, z čeho mají stavět stroj času. Základ je z ruliček od toaletního papíru, nesmí chybět krásně vybarvený list přilepený zespod stroje, cool samolepky zdobící povrch a krystaly soli pro zlepšení funkce světelného motoru. Později se pomocí něho postupně dostávali do minulosti i do budoucnosti. Návštěva ve středověku, kde potkali mnicha, který věděl o jejich projektu více než oni sami, pohled do napoleonských válek, přepadení kupce Sáma atd.

Přestávka na hřebeni českotřebovských stěn na výpravě na myslivecké chatě v Mladějově.

Mezi víkendové akce můžeme zařadit spoluúčast na skautském městečku na Kopě, výpravu do Mokrého údolí na chaty trempů z Jablonného nad Orlicí, Druhou výpravu za masem tentokrát do Rychtářského lesa, celostřediskovou akci Prospektoři, Mafiáni a Turnaj o střediskový míček. Rok byl zakončen asi již tradičním uzením masa o vánočních svátcích na srubu na Kopretinové louce.

Leoš

1. smečka vlčat

Uplynulý rok vlčata opět nezahálela a užila si jej plnými doušky. Počet členů v oddíle nebyl stálý, ke konci roku jsme měli 12 vlčat ve dvou družinách – Lišácích a Muflonech. Scházeli jsme se každý pátek na schůzkách, kde jsme spolu hráli hry, vesele se bavili, ale i poznávali nové věci a učili se nové dovednosti. Tyto věci jsme pak mohli v praxi vyzkoušet na našich výpravách. V únoru jsme podnikli výpravu na srub do Tatenic, ve které jsme se přenesli do grónských zemí, a zkusili si, jak si žijí eskymáci. Ovšem počasí nám přálo a měli jsme téměř letní počasí.

V březnu si kluci zahráli o nejlepšího hráče v tradiční nezlobsejádě a v dubnu si mohli zažít, jak vypadá nefalšované kasino s krupiérem Krtkem. Pak ale nastal čas prokázat své znalosti a dovednosti v závodě světlušek a vlčat. V dubnu jsme trénovali v místním kole za lanškrounskými rybníky a v květnu se vydali do Letohradu soupeřit naostro. Vybojovali jsme krásné čtvrté místo, na které byli kluci hrdí.

Na začátku prázdnin nás čekal tábor. Krásný dlouhý tábor, plný radosti, zábavy ale i každodenní práce. Skrze tábor nás provázely statečné skutky řeckého Herkula, které jsme se snažili napodobit.

Po prázdninách se vlčata sešla v plné síle a vyrazila společně se světluškami na patnáctikilometrovou trasu na kopu. Podzim začal a spolu se všemi mladšími bratry a sestrami ze střediska jsme se vydali na lov čarodějnic po Lanškrouně. Nakonec jsme se s nimi velice skamarádili a zúčastnili se jejich sletu a dokonce soutěžili o nejlepší čarodějnický kostým.

V listopadu jsme vyrazili na výpravu s Balům. Schovávali jsme se v chatě U Javora blízko Skuhrova. Balů nás učil, kterak se chovat v přírodě jako správná vlčata, a také jsme oslavili narozeniny jednoho našeho vlčete.

Na prosincovou výpravu s Baghírou přišlo velice málo účastníků. I přesto jsme výpravu nevzdali. Pořídali jsme se do Zámečku a jeho podzemí, lovili býky a také se nám podařilo chytit tasmánského čerta, který se snesl přímo z nebe.

Myslím, že uplynulý rok byl plný zajímavých akcí a ten, kdo s námi byl si určitě užil spoustu zábavy a legrace.

Kečup

1. oddíl dívčí

V lednu 2008 měl 1. oddíl dívčí 1 družinu skautek- Lišek a 2 družiny světlušek - mladší Veverky, pod vedením Pipi a Lišek, a starší Berušky, které vedlo Morče. Během roku jsme se scházely na schůzkách a tradičních i netradičních výpravách.

První akcí roku byla oslava Dne sesterství – již druhým rokem společně s 37. oddílem. V dubnu si mohli všichni vyzkoušet, jak to vypadá v takovém Casinu. Za vyhrané peníze si každý mohl v dražbě nakoupit spoustu sladkostí, takže nikdo neodcházel s prázdnou. Uskutečnilo se také střediskové kolo Závodu světlušek a vlčat.

Na začátku června proběhla světluškovská výprava do Čenkovic na téma Asterix a Obelix. Světlušky na základě legendy plnily různé úkoly, navštívily Suchý vrch a vařily čarovný lektvar, díky kterému získaly nadpozemskou sílu. Školní rok zakončili světlušky a vlčata na vodě jednoho z lanškrounských rybníků. Dlouhý rybník se stal svědkem litých bojů 6 posádek O stuhu vodníka Čepečka. Než se však pustili do bojů, prošli všichni základním vodáckým výcvikem. Zkušenější skautky prověřily své znalosti na řece Orlici.

Čtrnáct táborových dní jsme letos strávily v Dolanech u Nových Hradů. Táborem nás provázel Philleas Fogg a jeho sluha Proklouz.

V novém školním roce nás čekalo několik změn. U světlušek se proměnilo vedení - Veverky převzalo Morče a Berušky začaly vést Lišky. Bára odjela do zahraničí a v půli podzimu přešla do vedení oddílu Pipi. Společně jsme se zúčastnily Kopy a Drakiády. Další akcí byl Hon na čarodějnice pro světlušky a vlčata. Jednotlivé skupinky plnily celé dopoledne nejrůznější úkoly a záladné otázky, díky kterým dokázaly složit tajné heslo. Jen s ním jim byl umožněn vstup na velkolepou oslavu.

O podzimních prázdninách se skautky vydaly na výpravu do Jizerských hor. Ze základny v Liberci jsme vyrážely na túry po okolí, navštívily jsme Ještěd i aquapark Babylon. V letošním ročníku Dosilasa jsme sklidily úspěch a obsadily 1. místo s písničkami Bedna od whisky a Telátko oblíbené. Další tradiční akcí byl Brouček cukrář. Světlušky vytvářely kokosové Rafaelo a z marcipánu měly za úkol vytvořit to, co si přeji od Ježíška. V sobotu 20. prosince jsme společně oslavily Vánoce, ozdobily stromeček pro zvířátka a rozbalily jsme si vlastnoručně vyrobené dárky – Vánoční besídka byla poslední akcí roku 2008.

Pipi

Na výpravě v Jizerských horách.

Oldskauti

Loňský rok 2008 byl pro náš klub jubilejní. Scházíme se již 15 let takřka ve stejné sestavě. Bohužel, ale naše výkonnost s přibývajícím věkem klesá, takže i počet společných akcí byl zatím nejnižší, přesto jsme se sešli 28 krát. Kromě pravidelných měsíčních setkání bych chtěl vyzvednout některé další akce. Jaro jsme přivítali v dubnu tradičním výletem z Čenkovic do Bystrce – tzv. Bledulkovým. Koncem měsíce jsme upálili na Zubrovce čarodějnici. V červnu jsme se zúčastnili jediného okresního srazu OS v České Třebové - Kozlově. Nejvýznamnější akcí byla organizace vzpomínkového aktu 40-tého výročí výsadby Lípy svobody na Zámečku, které se zúčastnilo více než 30 lidí. Chuťové buňky jsme poškádlili v listopadu při Svičkových hodech a rok jsme zakončili jak jinak, než při tradičním vánočním rozjímání, tentokrát rozšířeném o další dospělé členy střediska Zubr - Dikobraz. Přestože nejsme příliš platným článkem střediska, snažíme se alespoň pomoci při archivaci dokumentů a jiné velké plány do budoucna nemáme, ale věřím, že některá tradiční akce se nám v roce 2009 podaří uskutečnit.

Ken

Pětka

Kdo neví CO nebo KDO to je 5ka, tak ať se tím moc netrápí a přečte si následujících pár řádků. Nejde totiž o žádný typický oddíl, nemá jasného vedoucího, ani pravidelné schůzky. Je to spíš volnější sdružení těch, kteří se zaprvé hlásí k našemu středisku a chtějí mu být aspoň občas trochu prospěšní a zadruhé chtějí společně a aktivně trávit aspoň část svého volného času. Nehodí se pro ně označení oldskauti, ale ani roveři. Myslím, že více o Pětce zatím moc napsat nelze a že se bude (doufám) dále profilovat a rozvíjet jak co do činnosti, tak i z hlediska svých „členů“. Osobně bych rád, kdyby se přece jen pár nejzákladnějších pravidel stanovilo – např. že by ti, co se hlásí k Pětce, by svůj vztah ke středisku vyjádřili alespoň svým registrovaným členstvím a třeba neformálním závazkem aspoň jedné pomoci ročně středisku nebo oddílu v jakékoliv podobě dle možností a chuti.

Teď ještě k názvu – proč Pětka? Nu, čtvrtý oddíl existoval, ale pátý oddíl ve středisku historicky nikdy nebyl a tudíž je číslo volné. „Členové“ Pětky jsou často ti, co už aktivně ve středisku nepracují nebo dokonce již nežijí v Lanškrouně, mohou se tedy cítit být pátým kolem u vozu – to by mohl být pohled pesimisty, mně se ovšem líbí jiná konstrukce – proč ne Pátá kolona, tedy něco na způsob ne moc viditelné zálohy, která pomůže, když je třeba... Poslední důvod je ten, že je to docela pěkný název, ne? Logem Pětky je záchranný kruh s pěti čarami uprostřed. Tak trochu též vyjadřuje, o čem Pětka je.

Abych mohl něco psát o akcích 5ky, tak jsem si s dovolením řekl, že pokud se na akci či na brigádě (neformální setkání v nějaké místnosti nepočítám) sejdou aspoň 3 lidé, kteří se k 5ce hlásí, tak se to počítá, bez ohledu na to, kdo byl pořadatel – no a za rok 2008 jsem dostal neuvěřitelné číslo – 18 akcí.

A ještě jsem pro zajímavost udělal malou statistiku: Více než deseti těchto akcí se zúčastnili Šroubek, Dana a Kobra, šesti a více pak Autíčko, Ježek, Kecka, Slávka, Čvachta, Fousek a 4-5ti akcí

Beny, Silva, Líba. Tím jsem asi vyjmenoval jádro Pětky - kdo ve výčtu chybí, tak má možnost to zlepšit letos, bude jen vítáno.

První akci kterou jsem započítal, i když se o 5C teprve mluvilo, byl lednový přejezd Beskyd s turisty. Na ten měl dlouho Ježek dobře fixované vzpomínky. Zimní táboření (únor) považuji za typickou střediskovou akci, nad kterou by měla 5ka mít patronaci – v roce 2008 byl III. ročník. V březnu, dubnu a květnu jsme měli 3 cyklistické výlety, 2 brigády, započítal jsem i Krtkovu svatbu, sjezd Divoké Orlice a též pomoc se zajištěním střediskové vody na Tiché Orlici. V červnu byla tradiční víkendová Jihlava/Svratka a pěkná celodenní cykloakce z Šerlichu do Lanškrouna. Jako hlavní a příkladové bych uvedl 3 akce: červencové Dolomity, kde 5 členů + externista Logáro zdolalo všechny 3 Tofany ve stejnojmenné horské skupině náročnými ferratami (kategorie až 5E ze stupnice 1-6 náročnosti a A-F expozicí). V srpnu pak nádherných 5 dní sjezdu Ohře (zdokumentováno filmem i lodním deníkem) mělo 16 účastníků z řad 5ky a sympatizujících a konečně v říjnu 4 pětkari šlapali 3 dny Veporské vrchy na Slovensku. Doufám že podobné akce jako tyto tři zmíněné se stanou samozřejmostí a typickou naší činností. Pro úplnost ještě zmíním drobnou pomoc skautkám na letním táboře se zajištěním lezení na skále, podzimní brigádu nad archivem, tradiční Vánoční výpravu (letos z Hoštejna do Lanškrouna) a již též tradiční setkání silvestrovské. Víím, že někdo může považovat jmenování některých akcí, které by proběhly i bez existence 5ky za zbytečné, ale myslím, že je důležité si uvědomit, kolikrát za rok se setkáváme a spolu trávíme čas, a že to vše má smysl pro nás i středisko.

Kobra

31. oddíl chlapecký

Jako každý rok, i ten uplynulý zahájili členové 31. chlapeckého oddílu svoji účastí na Tříkrálové sbírce. Pololetní prázdniny byly využity ke společné oddílové schůzce, na které si Jestřábi mimo jiné vyzkoušeli své kuchařské schopnosti, když jejich úkolem bylo připravit oběd (tvarohové knedlíky s meruňkami) ve svých družinách. Již tradiční je účast na Memoriálu Břeti Hampla v České Třebové, jenž se tentokrát uskutečnil až koncem února. Naš oddíl byl reprezentován dvěma družinami, které obsadily 4. a 7. místo. Naši celoroční hru jsme zakončili odpolednem v klubovně a následující den jsme se vypravili do lanového centra Peklák v České Třebové, kde si každý mohl sáhnout až na dno svých sil.

Na letní tábor jsme se vydali do bouzovského podhradí na Švýcarovu louku u obce Jeřmaň. Nesl se v duchu románu Dva roky prázdnin od Julese Verna. Na tomto táboře rovněž složili svůj skautský slib Štěpán Kráčmar, Honza Pavlas, Jirka Smolák a Vašek Novák a o zkoušku Tří orlích per se úspěšně pokusili David Skalický a Tomáš Resler. Na tomto táboře Jirka Dušánek – Autíčko předal vedení oddílu Tomášovi Skalickému.

Po skončení prázdnin jsme zahájili nový skautský rok přijetím včlat Štěpána Kolomého a Vojty Lešikara během společného večera s 33. Smečkou. Poté jsme zahájili celoroční hru na motivy starých Egyptanů. V listopadu jsme se opět po několika letech vydali do Jaroměře, abychom se

Lanové centrum Peklák v České Třebové.

zúčastnili akce Skauti pomáhají Josefovu. Po celodenní brigádě tam následovala hra v podzemí josefovské pevnosti, takže jsme se mohli dostat i do míst, kudy nevede běžná prohlídka. Rok jsme zakončili vánoční oddílovou schůzkou, na které jsme zkoušeli rukodělné činnosti. Závěrem jsme si předali dárky a za zpěvu koled a s přáním všeho dobrého do nového roku pro sebe navzájem i pro celý oddíl jsme se rozešli do svých domovů.

Členové 31. oddílu

Vedoucí oddílu: Jiří Dušánek – Autíčko (do tábora)

Tomáš Skalický (od tábora)

Zástupce vedoucího oddílu: Jiří Novák ml.

Oddílový rádce: Filip Černo hous – Tlampač

Oddílový podrádce: David Skalický

Káňata: Dominik Macháček, Dan Květenský, Pavel Šulák, Vašek Novák, Honza Pavlas

Tučňáci: Ondra Kráčmar, David Kuťák – Kutil, Honza Bednář, Jirka Smolák, Štěpán Kolomý, Vojta Lešíkar

Jirka Novák ml.

33. smečka vlčat

V roce 2008 byla činnost obdobná jako v minulých letech.

26. 1. byl na Zámku další karneval. Pak následovala 8. března jednodenní výprava a 15. 3. se několik vlčat zúčastnilo střediskového florbalového turnaje. V roce 2008 byl na pořadu celostátní závod vlčat a světlušek a proto se část činnosti smečky soustředila na něj. Prvním zkušebním závodem bylo místní kolo ZVaS, které se konalo 19. 4. na sjezdovce a šestka našich vlčat se umístila druhá za šestkou 1. smečky. V okresním kole 5. 3. v Letohradě to již bylo jiné a vlčata naší smečky zopakovala úspěch z předchozího ročníku a zvítězila. Postoupila tak do krajského kola ZVaS, které bylo v Kostelci u Heřmanova Městce.

Tady skončilo na pěkném 3. místě. Dalšími akcemi v období mezi závody a po nich byla odpolední výprava do „Roklí“, třídenní výprava na Haldu a středisková akce – Hrátky na vodě. Na tábor se jelo v polovině července (12. - 26. 7.) na dva týdny do Jeřmaně k hradu Bouzov. Hrála se celotáborová hra „Dva roky prázdnin“ podle předlohy Julese Verna. Došlo zde též k předání vedení smečky. Jirka Novák – Akéla předal vedení po devíti letech (celkem 16 let) do rukou Honzy Reslera, který se tak stal jejím čtvrtým vedoucím.

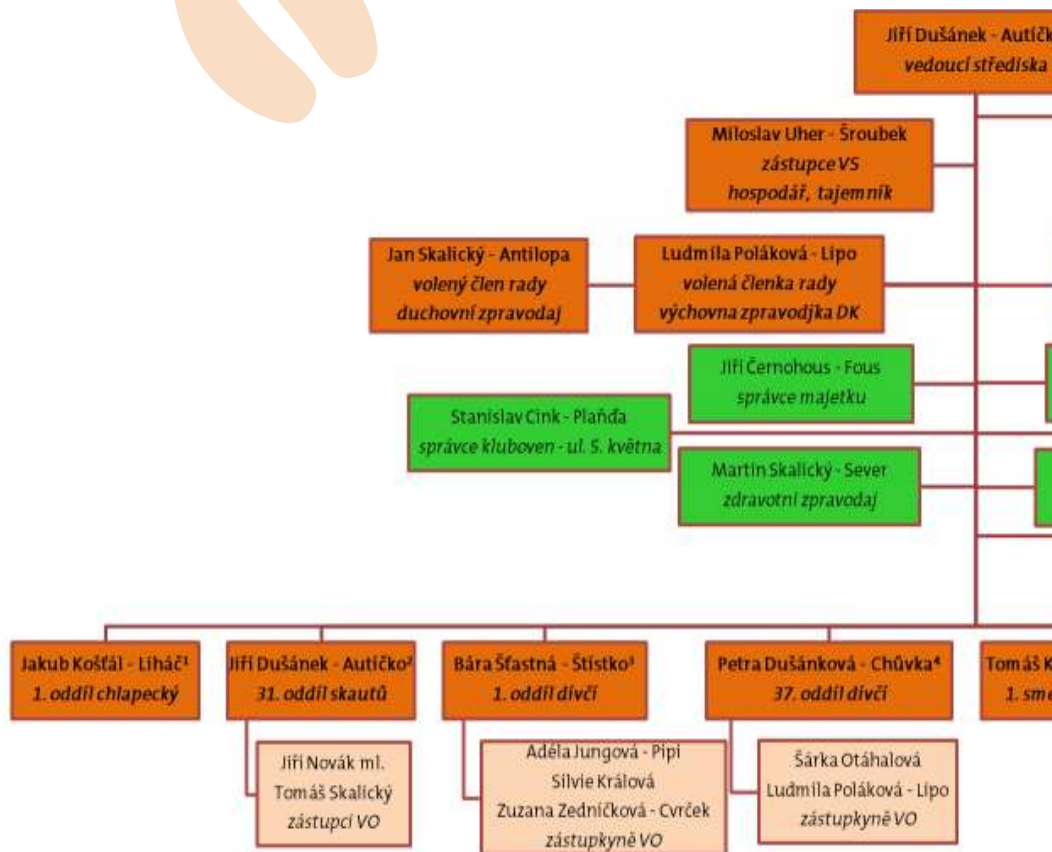
Po prázdninách přibyli do oddílu: Tomík Smolák, Pavel Starý. Začali jsme hrát celoroční hru Zlatá horečka. Do vedení smečky přibyl Tom Resler. 11.10. jsme se účastnili tradiční drakiády, poprvé jako sjednocené středisko. 18. 10. se konal Hon na čarodějnice pro vlčata a světlušky. 6. 12. se pak konala středisková tradiční Mikulášská besídka, kde vlčata ztvárnili 5-trpaslíků ve hře Čekání na Mikuláše. Ve středu 17. 12. jsme si pak uspořádali předvánoční Ježíškovskou oslavu.

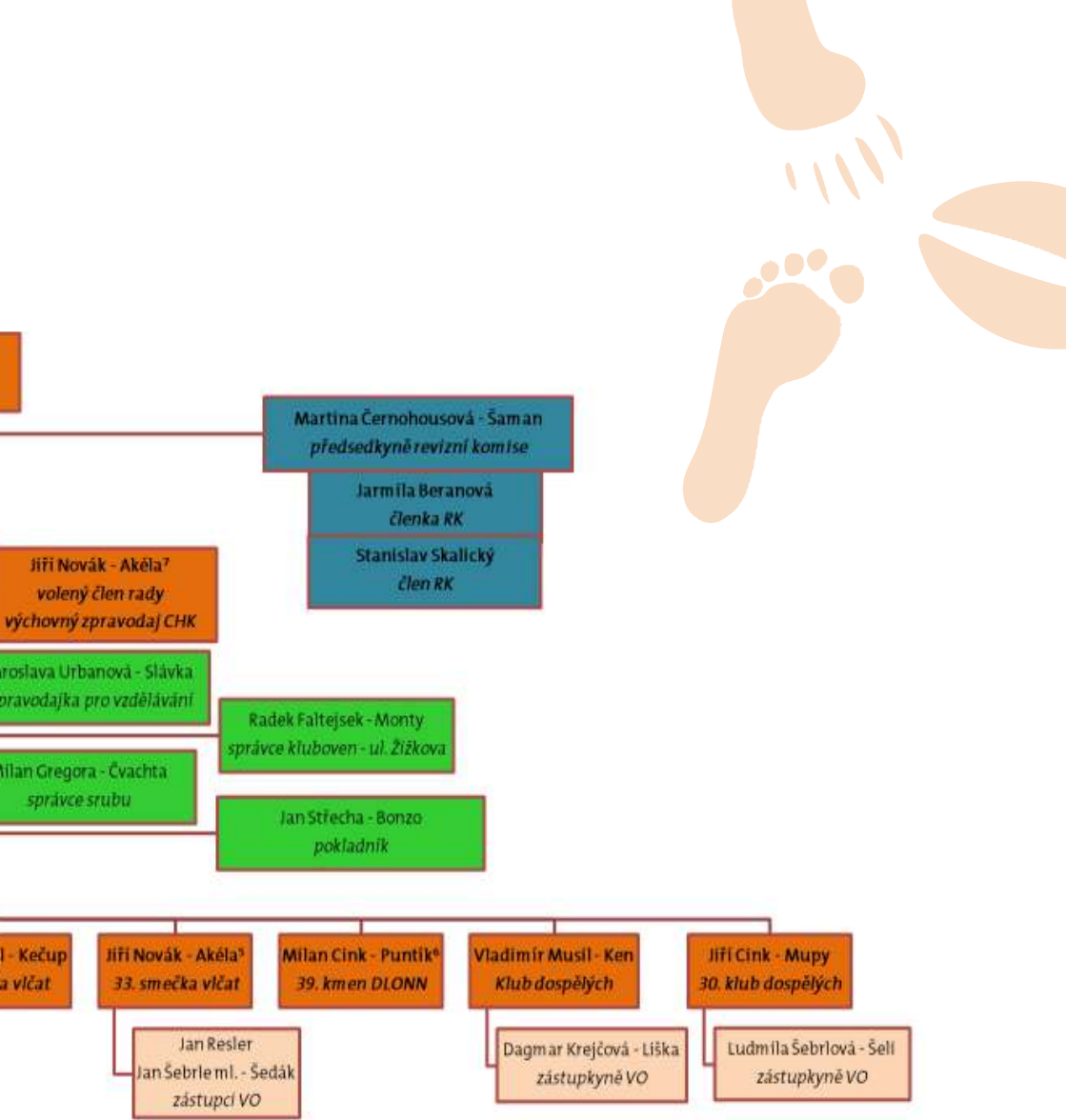
Honza Resler

Středisková akce – Hrátky na vodě.

Organizační schéma

37. oddíl – skautky

V roce 2008 jsme se zúčastnily mnoha střediskových akcí, které se pro nás staly již tradičními jako například místní skautské závody, Dosilaso, rozloučení s létem nebo mikulášská besídka, ale podnikly jsme i jiné.

První, co bychom chtěly zmínit, jsou závody: Memoriál Břeti Hampla, pořádané skauty z České Třebové. Byl to pro nás velký úspěch už jen kvůli tomu, že jsme se oproti minulému ročníku umístily, a to na krásném 3. a 8. místě.

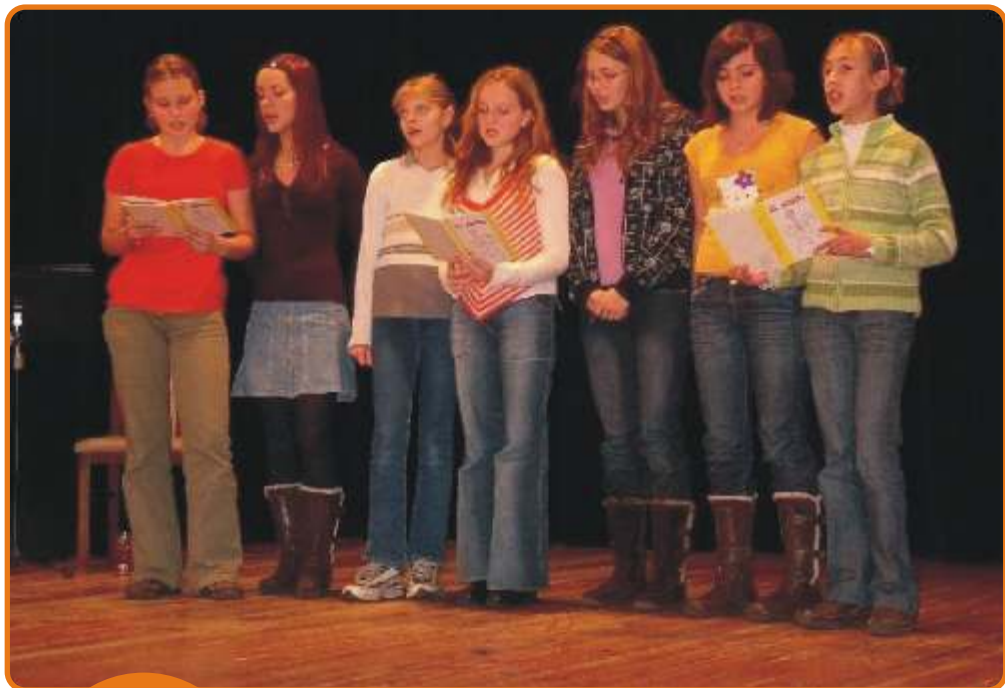
V květnu jsme se vydaly na jednodenní výpravu do Sázavského údolí na koloběžkách. Šly (nebo spíše jely) jsme po stopách Tadeáše z Pernštejna, který vynalezl Perpetuum mobile (o tomto objevu doposud věděli jen 2 lidé na světě).

V červenci jsme se vydaly na puťák. Přežily jsme vichřici, liják a na konci nás čekal vysněný čtrnáctidenní tábor u Hoštejna.

Na podzim jsme znovu vyrazily spolu se skauty z 31. oddílu do Jaroměře na akci Skauti pomáhají Josefovu, které jsme se my skautky zúčastnily již potřetí. V pevnostním komplexu jsme pomáhaly hrabat listí a rovnat cihly. Zlatým hřebem byla večerní hra v podzemí.

Konec roku jsme ukončily vánoční schůzkou. Při svitu svíček, poslechu koled a v klubovně „provoněné“ tradičním františkem jsme mlsaly cukroví, rozdaly si dárečky a popřály si krásné svátky. Minulý rok nám přinesl mnoho dobrého ovoce a doufáme, že se nám bude dařit i ten další.

Gabča, Ivča

37. oddíl – světlušky

Nový rok je tu a tak je čas poohlédnout se za akcemi toho minulého.

Stav se od roku 2007 moc nezměnil, takže se můžeme chlubit početným množstvím malých světlušek. Právě proto máme dvě družinky. Pomněnky, pod vedením Monči Reslerové a Marušky Minářové, jsou děvčata od 1. do 3. třídy. Sněženky, pod vedením Natálie Minářové chodí od 3. do 5. třídy. Obě družinky se scházejí každý čtvrtek od 16 do 18 hodin v kubovně na ulici 5. května.

I tento rok jsme aktivně pomáhaly při Tříkrálové sbírce. Jako další nás čekalo prověření našich sil na lezeckých závodech. Na našem výčtu určitě nesmí chybět tradiční karneval, který byl na téma: Život v lese a na louce. Jako každý rok, tak i tento, jsme se sešly všechny dívčí oddíly na oslavu Dnu sesterství a na Nezlobsejádu, kde byla předána naše putovní cena do nových rukou. Jako první výprava v tomto roce byla návštěva Ústí nad Orlicí společně se světluškami z 1. oddílu. Tam jsme si mohly vyzkoušet práci s nosítky a stříkání z hasičské stříkačky.

Tento rok na Svojsikových závodech postupovaly světlušky, takže jsme měly pořádnou přípravu. Ta se nám vyplatila, protože jsme postoupily ze střediskového kola až do krajského. Jako poslední předprázdninová akce byla Hrátky pro světlušky a vlčata, kde jsme se naučily plout na raftu a také jsme hrály spoustu her jak na vodě, tak i na souši. O prázdninách nás čekal 14 denní tábor. Ke konci srpna jsme se sešly na rozloučení s létem, kde jsme mohly poprvé vidět fotky

z táborů. Na podzim nás čekala oblíbená Drakiáda a potom se 18. 11. z ničeho nic objevily v lanškrounských ulicích čarodějnice, na které jsem uspořádaly hon. Díky vysoké účasti světlušek a vlčat bylo město zachráněno, a tak jsme se mohly zúčastnit soutěže ve zpěvu Dosilasa. Každá družinka si připravila dvě písničky, které před hojným publikem zazpívala.

Poslední akcí tohoto roku byla Mikulášská besídka, kde jsme předvedly scénky, které jsme pilně cvičily na schůzkách.

Naša

39. RaR kmen DLON

Tak a je to tu. Po roce máme zase možnost zavzpomínat si na prožité okamžiky, o které nebyl a nouze, se skvělými lidmi, kterých je tu naštěstí dost a dost

Takže první naší akcí v roce 2008 byla pomoc při každoroční Tříkrálové sbírce. Dále na našich bedrech spočívalo uspořádání karnevalu pro děti. Zvolili jsme téma Život v lesa a na louce. Celý čas jsme si maximálně užili a myslím, že se všem líbil. Samozřejmě každý z nás se snaží zlepšovat a učit se nové věci, tak se není čemu divit, že někteří odvážlivci se rozhodli absolvovat zdravotní kurz. Naší první velkou akcí byla návštěva naší matičky Prahy. Tato akce se nesla pod názvem „Za * do Prahy aneb to jsem se, hošku, nasmál. Za * si každý z účastníků doplnil nějaké přání nebo dobrodružství, které si chtěl v našem hlavním městě prožít a vyplnit. V květnu jsme měli možnost pomáhat na westernovém dni pro děti s handicapem. Akce se konala u krásného hradu Potštejn, a tak se není čemu divit, že jsme se rozhodli protáhnout si to až do neděle a udělat si menší výpravu z Potštejna do Ústí. Jako další jsme měli možnost připojit se k ostatním roverům a rangers v republice při humanitární sbírce Kapka. Při umývání skel aut jsme si užili spoustu legrace a také jsme vybrali nějakou tu korunku pro tuto nadaci. O prázdninách jsme se samozřejmě sešli na letních táborech, ale aby toho nebylo málo, rozhodli jsme se, že poslední týden volna strávíme společně na Šumavě. Akce se velmi povedla, někteří z nás si však sáhli na

Šumava na bruslích.

dno svých sil při šplhání se do výšek nejvyšší hory Šumavy, na Plechý. Avšak vyzkoušeli jsme si i další sportovní vyžití, jako například jízda na kolečkových bruslích. Léto jsme tradičně ukončili na rozloučení s létem, kde jsme si prohlédli fotky z táborů a letního putování. Naši první akcí v novém školním roce byla pomoc při programu Kopy. Jelikož letos uplynulo 70 let od úmrtí A. B. Svojsíka, uspořádalo se setkání na Mariánské hoře, kde byl bohatý program pro účastníky. Další akcí byl LAVOR, volejbalový turnaj pro rovery a rangers z širokého okolí. Letos jsme postavili 2 družstva, která se prala o umístění na předních příčkách. Jistě také nesmím opomenout na několik odvážných rangers, které v roli roztleskávaček doplňovaly atmosféru. Další naše víkendová výprava se tentokrát konala v Chrudimi, kam jsme jeli omrknout, jak si žije Lipo. Prošmejdili jsme, co se dalo, ale nakonec jsme se zase vrátili do našich domovů. Velká naše rada rozhodla, že mi stateční Dlonni se postavíme na prkna, která znamenají svět a zapějeme publiku 2 písně z našeho repertoáru. Samozřejmě myslím na Dosilasu, které se konalo v listopadu. Naši celoroční píli jsme měli možnost předvést na mikulášské besídce, na které jsme přítomným sehráli maňáskové divadlo, nacvičené speciálně pro tuto příležitost. Před Vánocemi jsme se ještě měli možnost vidět na Betlémském světle, které jsme roznášeli do domů. Poslední akcí tohoto roku byl Roverský silvestr, který se letos konal v Lanškrouně. Hromady jídla, které jsme nastrodali, jsme si také snědli, ale aby se neřeklo, něco nám zbylo, abychom po Novém roce mohli uspořádat after-party. Konec roku jsme si náramně užili a naučili jsme se i něco nového, třeba skotský tanec nebo výrobu barevných palačinek.

Nata

30. klub dospělých

Náš klub dospělých má 19.členů.Činnost klubu byla převážně zaměřena na výpomoc středisku při pořádání akcí.

Na maškarním dětském karnevale konaném 26.1.na lanškrounském zámku jsme prodávali vstupenky a lístky do tomboly. Lepší polovina našeho klubu se věnovala prodeji občerstvení.

Na místním kole závodů světlušek a vličat, které bylo 19.4.na lanškrounské sjezdovce, byla naše činnost předem jasná. Pod vedením šéfkuchaře Šedého Bobra jsme vařili tradiční bramborový guláš.

20.4. byla brigáda na Kopretinové louce. Vzali jsme si dřevorubecké nářadí a pustili se do likvidace polomu po nedávné vichřici. Získané dřevo jsme později zpracovali na topení.

V neděli 27.4. byla mše svatá v kostele sv.Václava. Byla určená k uctění patrona skautů sv. Jiří. Mše proběhla za hojně účasti skautů.

30.5.byl farní den na loděnici. Úkolem skautů bylo povozit děti na pramicích. Někteří se zúčastnili přípravy a pořádání různých her.

Chlapecký letní skautský tábor se konal v Javoří nedaleko hradu Bouzov.Zde bratr Plandřa měl na starosti hladové krky. Dělal totiž kuchaře. Já jsem jezdil pomáhat jen o víkendech.

30.8. se na zahradě za klubovnou na ulici 5.května konalo Rozloučení s létem. Opekli jsme si párek, prohlédli digitální fotky z táborů a popovídali o nich. Akce měla úspěch.

Lanškrounská kopa se konala 13.9. Středisko uspořádalo na Jiráskově náměstí ukázkou činnosti spojenou se sportovním kláním pro účastníky pochodu. Počasí přálo, takže děti se stavilo celkem dost.

20. 9. byla mše svatá na Mariánské hoře. Konala se na počest 70. výročí úmrtí A. B. Svojsíka. Po mši bylo pro děti připraveno mnoho akcí - střelba ze vzduchovky a luku, prolézačky, práce na hrnčířském kruhu.....

27. 10. bylo setkání na Zámečku k 40. výročí sázení lípy

6. 12. se v jídelně Smetanovy školy pořádala Mikulášská besídka.

Vlastní akce:

11. 10. jsme uspořádali na škvárovém hřišti již tradiční Drakiádu. Hodnotili jsme dvě skupiny draků - vlastnoručně vyrobené nebo koupené.

30. 12. jsme v Klubu důchodců měli rozloučení s rokem. Akce byla pro oba kluby na utužení vztahů mezi oldskauty.

V příštím roce bych si přál, aby bylo více vlastních akcí.

Mupy

Letní tábory 2008

1. oddíl skauti – Tábor O'Vocného Faraona 2008

Hned první chvíle zchladily nadšení účastníků, neboť se ocitli ve starověkém Egyptě, kterému vládl obávaný faraon zvaný prostě Ó, mocný faraon. Pomocníky faraona byli otrokáři a zbylé osazenstvo byli otroci. Za pouhý jeden den měli postavit vrchní táborový kruh, kam další den přijela vlčata. Taktéž měli zbudovat zázemí tábora, jako kopání odpadové jámy nebo natažení plachty nad jídelnu. Teprve po splnění úkolů se mohli vrhnout na postavení hangáru, ubytovny pro otroky.

Další dny čekala otroky také perná práce a málo oddechu. Ale všichni bez výjimek pracovali, „až se z nich kouřilo“, protože zde byla jistota postupu na vojáka, který byl na stejné úrovni jako otrokář. Vojáci již mohli mít své věci ve stanu, nemuseli čekat na hamání při jídle. Být otrokem totiž nebylo nic moc. Každý, kdo měl vyšší postavení, mohl s otrokem měnit jeho jídlo nebo místo za svoje. Ani otroci si ale nebyli rovni. Kdo měl více bodů, měl více práv. Rádcové družin se ukázali jako správní vedoucí. Své členy podrželi a žádné bezpráví se nekonalo, takže kluci si i tu dřinu užívali a v hangáru si vytvořili skvělou patru, která jim doufáme vydrží co nejdéle.

Jako správní Egyptané jsme věřili v bohy. Každý večer byla přichystaná věštírna s magickým nápojem, kde tábor vyslyšel předpovědi na příští den. Slova o přízni či nepřízni bohů, dobrém či špatném počasí zněla každý večer z úst mocného faraona. Jak dny plynuly, faraon začal slevovat ze své počáteční despotičnosti a v řadách otroků se začaly objevovat vtipné poznámky jako „Ovocný far...“, tedy Ó, mocný faraone“ a podobně. Bylo třeba přitvrdit: proto jednoho krásného rána doprovázeny táborovou hláškou „dneska je krásně, dneska by to šlo“ družiny vyrazily na dvoudenní survival. To je náročný pochod na určité místo s využitím co nejmenšího počtu výtobytků moderní doby.

Ale to byl poslední záchvěv starého režimu. Po survivalu se každý otrok stal vojákem. Změnily se i úseky táborové hry. Z původních, kde bylo zapotřebí hrubé síly, se staly souboje družin v taktice, uvažování a hlavně týmovém duchu.

Ač nás to mrzelo, přiblížil se konec tábora a s ním i závěrečný úsek. Ve stylu Indiana Jonese družiny vstoupily do pyramidy, kde procházely různými zkouškami v obratnosti, trpělivosti, vynalézavosti. Vyhrála družina Bobrů vedená Silverem, neboť byla sebranější. Čas do závěrečného ohně jsme strávili vodní bitkou. Ovocný Tutifrutí faraon se ale vytáhl a zavedl celý Egypt do srubu, kde rozdál závěrečné ceny, které i Jelenům spravily špatnou náladu z porážky. Tolik sladkosti na jedné kupě se totiž nevidí tak často. Nedočkavci snědli polovinu hned na místě a pak se z toho kutáleli, prozíravější si zásoby vezli s sebou domů na horší časy.

Při závěrečném ohni byla jako obvykle přítomná spousta rodičů, hrály se trampské písně, ale i dva skvělé hity, které vznikly na táboře skautů („Jehe“ a „My jsme totiž drsně ARMY hoši“), a písnička, kterou složila vlčata.

Rubik.

1. smečka Vlčat – Tábor na Kopretinové louce

První dva týdny prázdnin strávilo osm členů 1. smečky vlčat na táboře u Tatenice. Spolu jsme prožívali radosti i starosti. Museli jsme pracovat, naučit se zacházet s nářadím i dalším skautským dovednostem, ale nechyběly ani hry a zábava.

Celým táborem nás jako obvykle provázela táborová hra. Letos jsme se ocitli ve starověkém Řecku a snažili se jít ve stopách Herkula. Plnili jsme záladné úkoly, zápasili proti nestvůrám nebo zápolili mezi sebou a pomáhali, kde bylo třeba. Zkusili jsme si, jaké to bylo být v kůži dobyvatelů Troji, v labyrintu minotaura nebo čistit Augiášovy chlévy (často vlastní stany). Zmožení slavnými vítězstvími jsme po večerech usedli a povídali si či zpívali písně.

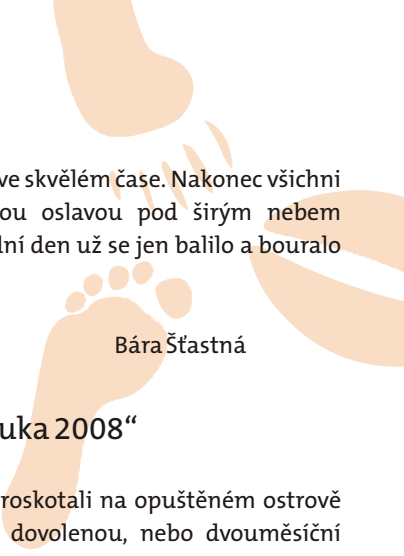
Samozřejmě jsme také vyklouzli z řeckých zemí nazpět k nám a poznávali přírodu kolem. Naučili jsme se pojmenovávat rostliny, sledovali jsme lesní zvěř a podnikali výpravy do širokého okolí. První týden nám přálo počasí, a tak jsme využili blízkého potoka k radovánkám. Nakonec tábora jsme si k táborovému ohni připravili pro rodiče scénky a písničky z našeho táborového života. Myslím, že ač někteří se těšili na rodiče, určitě na tábor nezapomenou.

Kečup

1. oddíl dívčí – Rasta tábor 2008

Jako tradičně jsme se na tábor vypravily druhých čtrnáct dní v červenci. Letošní rok jsme byly na tábořišti vysokomýtských skautů nedaleko Litomyšle, v krásném údolí vedle Novohradky u Dolan. Tábora se zúčastnilo 20 lidí (5 skautek, 8 světlušek a vedení). I když nás moc nebylo, tak tábor proběhl v příjemném duchu. Letošní rok jsme cestovaly spolu s Philleasem Foggem okolo světa za osmdesát dnů.

Na tábořiště vzdálené asi 45 km jsme se dopravily téměř všechny na kolech, což nás pěkně vyčerpalo, a tak jsme první noc tvrdě prospaly. Hned druhý den jsme se přenesly do Anglie, kde jsme se setkaly s Philleasem Foggem a jeho novým sluhou Proklouzem a hned jsme vyrazily na cestu kolem světa za osmdesát dnů. Všechny družiny se po celý tábor snažily neztratit ani vteřinu a dorazit zpátky do Londýna včas. Během jejich cesty dívky vystřídal všechny možné dopravní prostředky (vlak, loď, slon) a zažily mnohá dobrodružství – setkaly se se smutečným průvodem, v noci zachránily princeznu Auđu, prožily karneval v Japonsku, setkaly se s Indiány a další. Mimo jiné také lezly na skále, hodně jsme si užily saunu, kterou jsme si postavily, jezdily jsme na výlety do okolí. Spoustu večerů jsme strávily zpíváním u ohně v teepee, děvčata si vyrobila nádherné lampiony nebo se naučila ubrouskovou techniku. Skautky se letos vydaly na noční výpravu a přespávaly v Pivnické rokli. V druhé polovině tábora jsme vyrazily na výlety – skautky na cyklovýpravu okolo Novohradky a světlušky se vydaly do Toulouvcových maštalí. Cestou jsme se pěkně nacpaly borůvek. A pro skautky byla letos noční stezka trochu v jiném stylu – čekal je noční

výsadek a holky se musely dostat zpátky do tábora, což zvládly ve skvělém čase. Nakonec všichni dorazili do Londýna včas a celý tábor vyvrcholil obrovskou oslavou pod širým nebem a samozřejmě nás poslední večer čekal závěrečný oheň. Poslední den už se jen balilo a bouralo a pak jsme po čtrnácti dnech vyrazily domů.

Bára Šťastná

31 a 33. oddíl chlapecký – Tábor „Švýcarova louka 2008“

Už se vám někdy přihodilo, že jste nešťastnou náhodou ztroskotali na opuštěném ostrově uprostřed Tichého oceánu, a že jste si svou čtrnáctidenní dovolenou, nebo dvouměsíční prázdniny protáhli na téměř dva roky? Že ne? Jedné skupině „šťastlivců“ se to letos podařilo.

Je půlka července, časté dešťové přeháňky mění zvolna půdu v bláto a skauti a vlčata z 31. a 33. oddílu se jako již tradičně v tomto termínu vydávají prožít společné chvíle na letní tábor. Letos však s jednou celkem zásadní změnou. Po dlouhých letech společných táborů s námi tentokrát nejela děvčata z 37. oddílu a i maminky – kuchařky musely tentokrát zůstat doma. Ale i přes tuto „krutou“ ránu jsme nepropadli beznaději a hleděli vstříc nejisté budoucnosti s pevným odhodláním. Jistě se mnozí z vás ptáte, kdo nám tedy vařil, pral a uklízel. Věřte nebo ne – zvládli jsme to všechno sami.

Domovem se nám na dlouhé dva týdny stala „Švýcarova louka“ uprostřed čarovných lesů nedaleko hradu Bouzov. Jak už jste jistě někteří vytušili – tentokrát se táborová hra nechala inspirovat románem „Dva roky prázdnin“ od Julese Verna. Z chlapců se stali neohrožení trosečníci, kteří se museli každý den rvát o přežití jak s nástrahami přírody, tak i záłudnostmi pirátů. Všechna nebezpečí nakonec šťastně přestáli a na konci tábora se jim dokonce podařilo opravit loď a vrátit se domů. Programová náplň se příliš nelišila od minulých let. Atmosféra se nesla ve znamení pohody a bratrství. Chvilé odpočinku střídané namáhavou prací jak fyzickou, tak i duševní, byly prokládány zajímavými a netradičními hrami. Vše se odehrávalo uprostřed nádherné přírody. Samozřejmě jsme nemohli opomenout navštívit hrad Bouzov a Mladečské jeskyně. Zúčastnili jsme se také poutní mše svaté v kostele sv. Máří Magdalény v Bouzově.

Na závěr bych ještě rád poděkoval všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci našeho tábora a také rodičům, kteří umožnili svým dětem strávit dva nezapomenutelné týdny jejich života.

Tom

37. dívčí oddíl – Africký tábor 11. – 26. 7. 2008

Letos jsme měly tábor u Hoštejna: 24 dětí, 6 rangers, 4 vedoucí a dva „bodyguardi“ (Venuše a Petr). Skautky vyrazily na tábořiště pěšky z Lanškrouna už v pátek večer 11. července. První noc přespaly ve Strážné a druhou už na místě. Pro zbylou část ale tábor začínal až v neděli. Byl to jeden z mála slunných a teplých táborových dní. O den později se zatáhlo a sluníčko se během tábora ukazovalo už jen poskrovnu – ale o to větší jsme z něho měli potom vždycky radost.

Hned první večer jsme se přemístily mezi africké kmeny záhadných Tuarégů, dostaly váček na krk s tajným tuarézským jménem, šátek na zahalení hlavy a začali si šít nové africké obleky. Vydaly jsme se po stopách dcer náčelníka, dospívající Hinani a její mladší sestry Alitash, a spolu s nimi prožívali napínavý příběh, ve kterém náš kmen navštívili Arabové, vybuchla ropná plošina, došlo i k nočnímu únosu, potkala nás písečná bouře... Ale nakonec vše skončilo šťastně.

Celý tábor byl protkaný rukodělkami, písničkami a skvělou atmosférou. Večer jsme mívaly čajovnu, kde se četly různé příběhy, zpívalo se, povídaly jsme si o tom, co se nám líbí nebo nelíbí, a většinou se hodně nasmály.

Skautky byly v polovině tábora na dvoudenní výpravě, při které prošly Litovelské Pomoraví, podívaly se do krásných Mladečských jeskyní, navštívily chlapecký tábor (31. a 33. chlapecký oddíl), podívaly se na Bouzov, nechaly se vyfotit s králem a královnou a vykoupaly se v mohelnickém bazénu.

Poslední den na táboře bylo konečně krásné, a tak se splnilo i poslední přání některých z nás: opálily jsme se a k dokonalosti už nescházelo vůbec nic. Náladu nám nezkazila ani bouřka a prudký přívalový déšť, který přišel večer, právě když jsme se chystaly zapálit závěrečný táborový oheň, takže společenský večer jsme s rodiči prožili namačkaní v jídelně se svíčkami, ale o to víc jsme k sobě měli blíž... Oheň se nám nakonec, v deset hodin večer, taky podařilo zapálit... A bylo po všem...

Co dodat? Snad jen, že to byl podle mého názoru jeden z nejlepších táborů, který jsem kdy zažila a první tábor, kdy jsem viděla malou světlušku, jak brečí, že ještě nechce jet domů

Bedřiška

Vzdělávání ve středisku

Během jara středisko pořádalo kurz pro zdravotníky zotavovacích akcí, kterého se účastnilo 23 frekventantů z celého okresu Ústí nad Orlicí. Z celkového počtu tři frekventanti nesložili závěrečnou zkoušku. Z našeho střediska úspěšně absolvoval zdravotnický kurz Jan Resler, Leoš Otáhal – Šéf, Vladimír Skalický – Snoopy, Filip Černohous – Tlampač a Adéla Jungová – Pipi. Tento kurz se uskutečnil pod vedením Petry Dušánkové – Chůvka a jejího týmu instruktorů z řad našeho střediska: Milana Cinka – Puňtíka, Tomáše Duška – Ježka, Martina Skalického – Severa. Na přednáškách se též podíleli odborníci MUDr. Reslerová, Mgr. Jirásková a Mgr. Šebrlová.

Na počátku kalendářního roku připravili činovníci střediska pro budoucí rádce rádcovský kurz Atropa. První víkend se uskutečnil na myslivecké chatě v Dolní Čermné. Druhý víkend proběhl v klubovnách v Lanškrouně. Třetí závěrečný víkend jsme prožili na Kopretinové louce. Během kurzu účastníci vyslechli nejednu zajímavou přednášku, ale zároveň si vyzkoušeli i mnoho aktivit. Konec kurzu byl zakončen rádcovskou zkouškou, kterou všichni zdárně složili, někteří až na druhý pokus. Rádcovský kurz připravil tým ve složení: Jiří Dušánek – Autíčko, Jiří Novák – Akéla, Ludmila Poláková – Lipo, Jaroslava Urbanová – Slávka, Tomáš Krisl – Kečup, Martin Krátký – Kecka, Miloslav Uher – Šroubek, Jakub Košťál – Liháč, Pavla Kubásková – Pája. Účastníky z našeho střediska byli: Alžběta Báčová – Skřítek, Marek Březina – Silver, Radim Knoll – Drapla, Petra Kráčmarová, Josef Krátký – Pepus, Daniel Květenský, Dominik Macháček, Ludmila Langerová – Lili, Pavla Matějková – Jája, Lucie Martincová – Kulička, Marie Minářová a Jan Šilar – Speedy. Ze

Rádcovský kurz Atropa.

střediska Rikitan Brandýs nad Orlicí se zúčastnily: Žaneta Jandourková – Žanda, Milada Kvičerová, Karolína Šilarová – Karol.

Účast na čekatelských lesních kurzech byla letos hojná. Tyto kurzy mají několik částí včetně týdenního letního tábora. Čekatelský lesní kurz CORDA úspěšně absolvovali David Skalický, Tomáš Resler a Filip Černošous – Tlampač. Čekatelského lesního kurzu Velká Morava se letos účastnili Iva Šilarová – Pastelka, Gabriela Nováková, Natálie Minářová, Vladimír Skalický – Snoopy a Jiří Weisser – Rubik.

Vůdcovskou zkoušku opravňující k vedení oddílu a letního tábora složil u komise v Hradci Králové Jan Resler.

Další činovníci se tradičně podílejí na přednášení a ověřování vědomostí různých oborů u čekatelských a vůdcovských kurzů a zkoušek. Jiří Novák – Akéla zkouší Myšlenkové základy skautingu a historii a Vedení oddílu na vůdcovských zkouškách v Hradci Králové a první zmíněný obor také při čekatelských zkouškách, navíc se spolupodílel na přípravě čekatelského kurzu a zkoušek v Letohradě. Martin Krátký – Kecka spolupůsobí na zajištění vůdcovských zkoušek a čekatelských kurzů a zkoušek v Hradci Králové s obory Příroda a ekologie, Hospodaření a, Myšlenkové základy skautingu a historie, obor Tělovýchova a sport zkoušel u komise vůdcovského lesního kurzu Ursus. Milan Růžička – Krtek se podílel na organizaci celého kurzu, již zmíněného kurzu, Ursus. Jaroslava Urbanová – Slávka taktéž pracuje u komise v Hradci Králové, kde zkouší obory Pedagogika a Psychologie, dále pomáhá zjišťovat kulturně estetický rádcovský kurz Kutr pořádaný Východomoravskou lesní školou. Tohoto rádcovského kurzu, tentokrát konaného v listopadu v Modré u Uherského Hradiště, se zúčastnila i děvčata našeho střediska Alžběta Báčová – Skřítek, Pavla Matějková – Jája a Markéta Ambrožová – Maki.

Slávka + Autičko

Nová skautská klubovna aneb co se událo v roce 2008

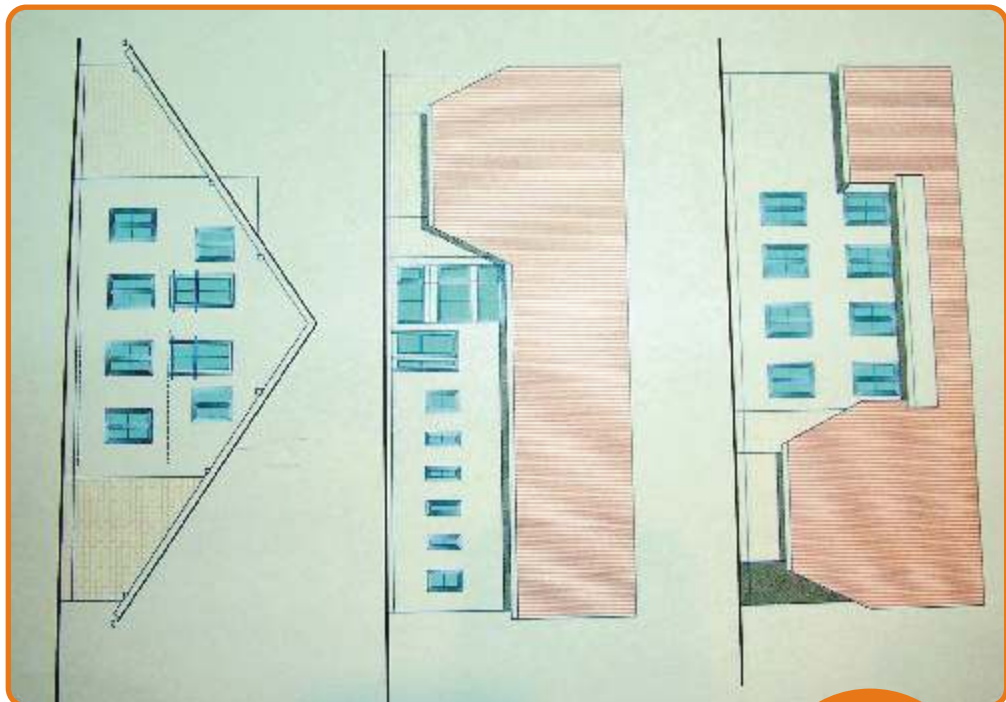
Na konci roku 2007 jsme požádali Město Lanškroun o vybudování nové skautské klubovny, která by co nejvíce vyhovovala naší skautské činnosti.

Na jaře roku 2008 proběhla jednání za účasti vedení MěÚ Lanškroun, investičního odboru, projektanta pana Ing. M. Beneše a zástupců našeho střediska. Po prvním jednání došlo ke společnému závěru, že projektant pan Beneš navrhne skautské klubovny dle našich představ. Na dalším jednání na MěÚ Lanškrouně bylo rozhodnuto, aby vypracovaný návrh byl předložen k vyjádření poradním komisím, a to Komisi pro kulturu a mládež a Komisi pro přípravu investic.

Po projednání studie došla Komise pro přípravu investic k závěru, že k předloženému návrhu by bylo vhodné předložit ještě další, alternativní návrh, zatímco Komise pro mládež a kulturu záměr vybudovat skautskou klubovnu podpořila. Přípravy druhé studie stavby skautské klubovny se ujal městský architekt MgA. P. Kokeš.

Se studií skautské klubovny od městského architekta byla v červnu seznámena Rada města Lanškroun, která vzala návrh na vědomí a uložila investičnímu odboru nechat vypracovat od projekční kanceláře Ai5 projekt skautské klubovny od architekta Kokeše. Konečná verze vznikala za připomínkování jak ze strany střediska, tak ze strany Komise pro přípravu investic. Podařilo se dosáhnout kompromisu mezi nároky na celou stavbu a její finanční náročností.

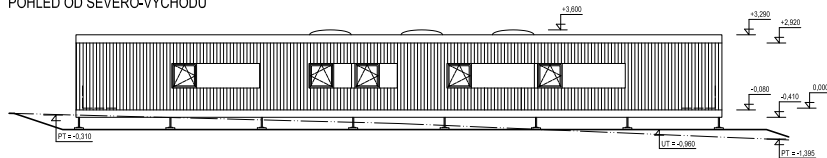
Skautská klubovna by měla být přízemní dřevostavba situována na ulici Na Větru. Každý oddíl by v novém objektu měl nalézt svoji klubovničku.

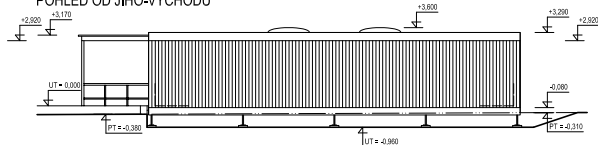
V prosinci 2008 došlo k projednávání městského rozpočtu v radě a na zastupitelstvu pro nadcházející rok. V tomto rozpočtu se bohužel se stavbou skautských kluboven nepočítá, jelikož město realizuje projekt z Evropské unie – lehkooatletický stadion a hřiště u zimního stadionu. Svou roli sehrála také nastupující hospodářská krize. Nicméně projekt našich kluboven se alespoň dostal na seznam akcí uvedených „pod čarou“ a doufám, že v jeho přípravách se bude v roce 2009 dále pokračovat.

Závěrem bych chtěl poděkovat projektantům Ing. Benešovi a MgA. P. Kokešovi za studie skautské klubovny a také členům Komise pro mládež a kulturu a Komise pro přípravu investic za jejich podporu. Dík za podporu v našem snažení o stavbu nových kluboven patří také Radě města Lanškroun v čele s panem starostou Košťálem a také pracovníkům MěÚ Lanškroun z odboru investičního - pánům Chládkovi a Ing. Urbanovi.

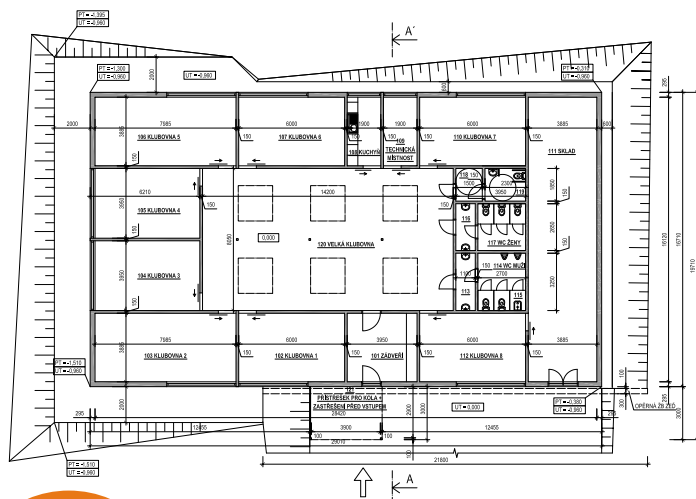
POHLED OD SEVERO-VÝCHODU

POHLED OD JIHO-VÝCHODU

PŮDORYS

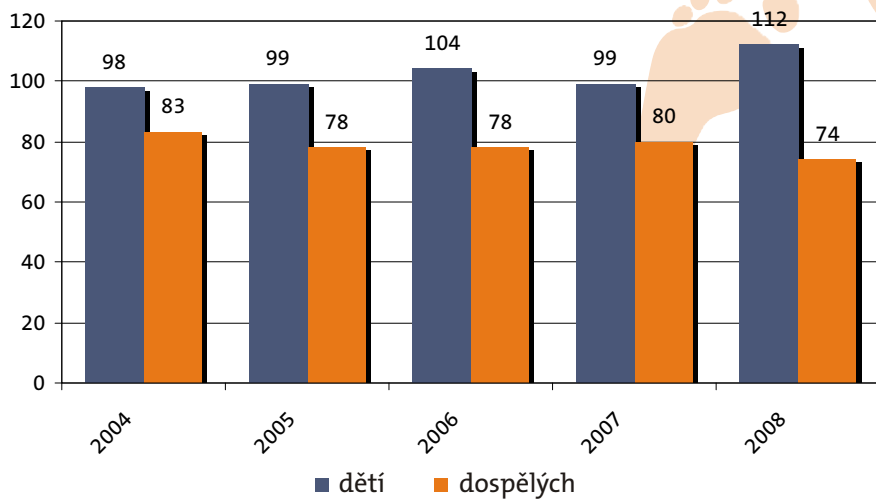
LEGENDA MÍSTNOSTÍ:

ČÍSLO MÍSTNOSTI	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA M ²
101	ZÁKLAD	15,3
102	KLUBOVNA 1	23,3
103	KLUBOVNA 2	21,0
104	KLUBOVNA 3	23,4
105	KLUBOVNA 4	23,4
106	KLUBOVNA 5	21,0
107	KLUBOVNA 6	23,3
108	KUCHYŇ	7,7
109	KUCHYŇSKÝ STOL	7,7
110	KLUBOVNA 7	23,3
111	SKLAD	6,9
112	KLUBOVNA 8	23,3
113	KUCHYŇSKÝ PŘÍPRAVNA	3,6
114	KUCHYŇSKÝ MÍČ	7,7
115	KUCHYŇSKÝ STOL	3,6
116	KUCHYŇSKÝ PŘÍPRAVNA	3,6
117	KLUBOVNA	7,7
118	PŘÍPRAVNA SKLAD	2,8
119	KUCHYŇSKÝ	4,3
120	KLUBOVNA	14,3
121	PŘÍPRAVNA PRO SKLA + ZASTŘEDNÁ PRÁCE	15,3

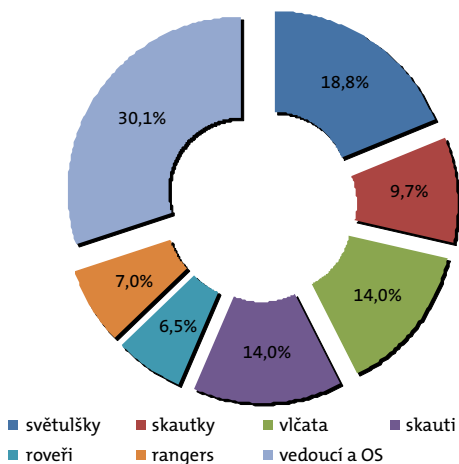

Registrace 2008

Vývoj počtu členů střediska Zubr a Dikobraz Lanškroun

Rozdělné podle věkových kategorií

Zubr a Dikobraz
Lanškroun

